

spoštovanje pravnega reda pa za temelj državnosti. V resnici je sam svoj plenilski osebek, parazit te družbe, ki samo jemlje in nič ne da, ki pozna le svoje pravice in svoboščine, ne pa tudi dolžnosti, resnico pa si prikroji glede na pričakovane koristi. Franc Kangler je namreč prepričan, da zanj pravila ne veljajo. Zakone upošteva samo, če so v korist njemu ali privilegirancem, ki jih zastopa. Sodbe sodišč sprejema le, če so mu v prid, na sodna vabila se odziva, če se mu zahoče. Policistom, tožilcem in sodnikom očita zlorabe v postopkih, jim grozi in ovaja. Kangler je v vojni z vsemi in vsakomur, ki se mu zoprstavi. Država pri tem ne ve, kako naj ravna s takšnim "svobodnjakom", zato njegova ravnanja tolerira in jih ne sankcionira.

Franc Kangler o sebi meni, da je demokrat, intelektualec in humanist. Bori se za "malega človeka", za mesto Maribor in Štajersko. Je lokal patriot in velik domoljub. Kangler ima zaradi izkrivljene samopodobe lastno percepcijo o stvarnosti, v javni sferi pa uspeva predvsem zaradi širjenja neresnic in manipulacij. Je spreten spletkar, ki vnaša razdor med partnerje, izkrivlja dejstva in manipulira z ljudmi, s čimer doseže, da so sprejete odločitve, ki so njemu v prid. Od njega imajo zato koristi le posamezni privilegiranci ali skupine iz družbenih elit in njegovi podporniki, nikakor pa ne "mali ljudje", za katere Kanglerju sploh ni mar. Ko razglaša mit o borbi za "male ljudi" je to demagogija, podobno kot takrat, ko širi neresnice, da je žrtev političnih konstruktov, ko pa je dokazano storilec številnih kaznivih dejanj.

Kangler zase trdi, da je dober človek, ljubitelj narave in človekoljub. Temelj družbenega napredka je po njegovem tradicionalna krščanska skupnost, zato v političnem programu poudarja pomen otrok, družine in Boga. Kangler se ima za idealnega moža in očeta ter za dobrega kristjana. Prava resnica pa je, da je zelo vzkipljiv in do ljudi agresiven samodržec, ki je v času županovanja v občini vzpostavil sistem totalnega nadzora nad sodelavci, več let trajajočega in sistematičnega mobinga nekaterih zaposlenih, klientelizma in privilegiranja posameznikov. Zaposleni so zaradi njegove agresivnosti odhajali na bolniške, jemali pomirjevala in menjavali zaposlitev. Več uradnikov je v času njegovega mandata hudo zbolelo, nekateri so iz obupa poskušalo storiti samomor. Franc Kangler je vsaj soodgovoren tudi za smrt svojega dolgoletnega sodelavca, ki si je vzel življenje. Podobno je ravnal tudi s svojo, sedaj že nekdanjo ženo Tatjano, večino svojih nekdanjih podpornikov in političnih sopotnikov pa je slejkoprej pustil na cedilu.

Kangler je občino spremenil v svoj privatni Rajski vrt, ki ga je užival pred očmi celotne občine. Več mlajših sodelavk, ki so dobile zaposlitev kot podmladek stranke, ki jo je Kangler vodil v Mariboru, je prisilil v ljubezenska razmerja, v zameno za spolne usluge pa jim je podeljeval dobro plačana uradniška delovna mesta na občini in v javnih podjetjih, dobivale